

regulering af de tilsvarende dagpengebeløb i lønarbejderordningen (§ 51).

Til § 28.

Angiver de *perioder*, for hvilke dagpenge udbetales, og for ventetid i de enkelte sygdomstilfælde.

Svarer til forslaget til § 18 C, stk. 2, samt § 19 i betænkningen s. 218-219.

Det foreslås, at fuld arbejdsudygtighed skal være betingelse for udbetaling af sygedagpenge. Tilfælde af fuld arbejdsudygtighed, der falder inden for ulykkesforsikringslovens område, undtages dog, jfr. § 29, stk. 4. Der henvises endvidere til bemærkningerne nedenfor til § 51.

Ifølge folkeforsikringslovens regler udbetales dagpenge for *7 dage om ugen*, men da det er ønskeligt at opnå samme ordning som den, der gælder ifølge sygelønsordningerne og efter lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring (§ 15, stk. 1, 1. punktum) foreslås udbetaling fremtidig for 6 dage ugentlig, jfr. herved bemærkningerne til § 45 om den deraf følgende ændring af dagpengebeløbets størrelse.

Forslaget om en *ventetid* på 2 uger vil være af betydning med hensyn til forebyggelse af misbrug. Den vil afskære halvdelen af samtlige sygdomstilfælde og vil derfor desuden billiggøre ordningen væsentligt, hvilket er af særlig betydning i denne ordning, der for tre fjerdedele skal finansieres ved medlemmernes eget bidrag. Heroverfor står, at ventetiden må ventes kun i uvæsentlig grad at ville rejse problemer for de enkelte personer.

I forhold til kommissionens forslag foreslås *varigheden* af dagpengeydelsen forøget til 26 uger, d. v. s. 156 dage imod forslagets 120 dage.

Da ordningen har forsikringsmæssig karakter, er en tidsmæssig begrænsning påkrævet af hensyn til forsikringens økonomi, men under hensyn til forsikringens sociale islæt, bør begrænsningen ikke være for snæver. I sygelønsordningerne er varigheden 13 uger a 6 dage i løbet af 12 sammenhængende måneder. Kommissionens forslag om dagpenge i 20 uger (120 dage) er fraveget dels under hensyn til, at varigheden af de nuværende sygekassedagpenge i henhold til folkeforsikringslovens § 21 26 uger i 12 måneder, dels under hensyn til, at forskellige langvarigt syges problemer ikke kan ventes løst med en for kort dagpengeperiode, jfr. betænkningen s. 227-228.

Perioden skal beregnes fra den dag, dagpengene faktisk begynder at løbe, altså normalt fra udløbet af den fastsatte ventetid.

Der stilles ingen særlige betingelser for, at der

efter 12 månedersperioden påny kan påbegyndes dagpengeudbetaling i en periode på indtil 26 uger i de næste 12 måneder. Når retten hertil 3 gange i træk er opbrugt, skønnes det imidlertid påkrævet at søge særlig sikkerhed for, at pågældende faktisk opfylder betingelserne for at kunne tegne frivillig forsikring, og det foreslås derfor i § 28, stk. 3 (i overensstemmelse med kommissionens forslag, jfr. betænkningen s. 214 og s. 224), at der skal forløbe en periode på 240 dage, og at medlemmet da tillige skal opfylde betingelserne for at indmelde sig i dagpengeforsikringen, for at han påny kan få ret til dagpenge. I disse tilfælde skal dog bortses fra den ventetid der efter § 26, stk. 1, gælder ved optagelse i dagpengeforsikringen, jfr. også at der ikke foreslås nogen kontingentfritagelse i de 240 dage. Der henvises i øvrigt til betænkningen s. 224.

Når revalideringssag er rejst, vil der kunne blive spørgsmål om udbetaling af underholdshjælp efter de herom fastsatte regler, jfr. særlig forslag til lov om revalidering § 7. Hvis sådan udbetaling først ville begynde, efter at retten til dagpenge fra sygeforsikringen er ophørt, skal sygekassen efter forhandling med revalideringsmyndighederne kunne forlænge sin dagpengeperiode, således at der ikke bliver mulighed for, at underholdshjælpen til pågældende ophører i nogen periode, jfr. i øvrigt betænkningens s. 214.

I § 31 er der hjemmel til evt. at pålægge initiativ fra sygekassen, før dagpengeperiodens udløb.

Til § 29.

Omhandler forskellige *begrænsninger* i udbetalingen af dagpenge.

Svarer til forslaget til § 18 D i betænkningen s. 219 dog med en anden rækkefølge af de enkelte stykker af hensyn til den tilsvarende bestemmelse i § 52 vedrørende lønarbejderordningen.

Den i stk. 1 foreslåede nedsættelse af dagpengene under hospitalsophold er begrundet med, at sådant ophold sparer visse udgifter til den daglige husholdning. Besparelsen er næppe så betydelig for forsørgere, at dagpengehjælpen bør nedsættes for disse. For ikke-forsørgere foreslås derimod en nedsættelse på 5 kr., nogenlunde svarende til den sædvanlige daglige udgift til kost m. v. Lige med tilfælde, hvor opholdet på hospital finder sted for sygekassens regning, bør gå andre vederlagsfri hospitalsophold, jfr. i øvrigt nærmere betænkningen s. 210 om § 1, stk. 2, i forslaget til lønarbejderordningen, der svarer hertil.

Bestemmelsens stk. 2 tager sigte på at udelukke udbetaling fra mere end det ene af lovens to dagpenge-systemer ad gangen. Hvorvidt man i grænse-